

“ মৰমৰ সন্তানসকল – সম্পন্ন হ’বলৈ হ’লে বিশ্বাসযোগ্যতা আৰু সততাৰে নিৰীক্ষণ কৰা যে মোৰ মাজত কি কি ক্ৰটি আছে, পিতাৰ পৰা ৰায় লৈ সেই ক্ৰটিবোৰ আতৰাই গৈ থাকা ”

ওঁম্ শান্তি। এতিয়া তোমালোক আত্মাসকলৰ মৰম বা স্নেহ এজন পিতাৰ সৈতে আছে। যি আত্মাৰ বাবে কোৱা হয় যে ইয়াক জুয়ে পুৰিব নোৱাৰে, পানীয়ে ডুবাব নোৱাৰে এনেকুৱা আত্মাৰ এতিয়া যোগ স্থাপন হৈছে পিতাৰ সৈতে। ইয়াক অগ্নি শিখা (শমা; পৰমপিতা) বুলিও কোৱা হয় য’ত ছগাবোৰ গৈ জ্বলি মৰে। কোনোৱেতো পৰিক্ৰমা লগাই নাচে, কোনোৱেতো জ্বলি বলিহাৰ হৈ যায়। সমগ্ৰ সৃষ্টিয়েই অগ্নি শিখাত বলিহাৰ হ’ব লাগিব। সেই অগ্নি শিখাৰূপী পিতাৰ সৈতে তোমালোক সন্তানসকলো সহায়কাৰী হোৱা। য’ত য’ত সেৱাকেন্দ্ৰ আছে, সকলোৱে আহি তোমালোক সন্তানসকলৰ দ্বাৰা অগ্নি শিখাত বলিহাৰ হয়। পিতাই কয় যিয়ে মোৰ প্ৰতি বলিহাৰ হয়, মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি 21 বাৰ বলিহাৰ হওঁ। এতিয়া এয়াতো সন্তানসকলে জানি গৈছে যে বৃক্ষজোপা ক্ৰমান্বয়ে বৃদ্ধি হয়। দীপমালাত দেখিছা সৰু সৰু ছগাবোৰ কেনেকৈ অৰ্পিত হৈ যায়। যিমানৈ তোমালোক সন্তানসকল যোগযুক্ত হ’বা, শক্তি ধাৰণ কৰিবা সিমানৈ তোমালোকো অগ্নি শিখাৰ সমান হৈ যাবা। এতিয়াতো সকলোৰে জ্যোতি নুমাই গৈছে। কাৰোৰে শক্তি নাই। সকলো আত্মাই মিছা (অশুদ্ধ) হৈ পৰিছে। আজিকালি নকল সোণো এনেকুৱা দেখিবলৈ পোৱা যায় যেন আচল হয় কিন্তু তাৰ অলপো মূল্য নাই। এনেকৈ আত্মাসকলো মিছা হৈ গৈছে। সঁচা সোণতে খাদ মিহলি কৰে। সেয়েহে আত্মাতো খাদ পৰিছে, সেইবাবে ভাৰত আৰু সমগ্ৰ দুনিয়া বহুত দুখী হৈছে। এতিয়া তোমালোকে যোগ অগ্নিৰ দ্বাৰা খাদ ভস্ম কৰি পবিত্ৰ হ’ব লাগে।

প্ৰত্যেক সন্তানেই নিজকে সুধিব লাগে পিতাৰ পৰা মই সকলো প্ৰাপ্ত কৰিছোনে? মোৰ মাজত কিবা বস্তুৰ অভাৱতো নাই? নিজকে নিৰীক্ষণ কৰিব লাগে। যেনেদৰে নাৰদক সোধা হৈছিল যে লক্ষ্মীক বৰণ কৰাৰ যোগ্য বুলি নিজকে ভাবানে? পিতাইও সোধে লক্ষ্মীক বৰণ কৰাৰ যোগ্য হৈছানে? কি কি ক্ৰটি আছে, যাক উলিয়াবৰ বাবে বহুত পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। কোনোৱেতো অলপো পুৰুষাৰ্থ নকৰে। কোনো-কোনোৱে ভালদৰে পুৰুষাৰ্থ কৰে। নতুন-নতুন সন্তানসকলক বুজোৱা হয়, কোৱাচোন তোমাৰ মাজত কোনো ক্ৰটিতো নাই! কিয়নো তোমালোক এতিয়া নিখুঁত (সম্পন্ন) হ’ব লাগিব, পিতা আহেই নিখুঁত কৰি তুলিবলৈ। সেয়েহে নিজকে পৰীক্ষা কৰা, যে আমি এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ দৰে নিখুঁত হৈছোনে? তোমালোকৰ এয়াই হৈছে লক্ষ্য-উদ্দেশ্য। যদিহে কোনো খুঁত আছে তেন্তে পিতাক শুনাব লাগে। এইটো এইটো খুঁত মোৰ মাজৰ পৰা আতৰি নাযায়, বাবা, মোক ইয়াৰ কিবা উপায় দিয়া। বেমাৰতো চৰ্জনৰ দ্বাৰা আতৰিব। সেয়েহে বিশ্বাসযোগ্যতাৰে সততাৰে চোৱা মোৰ মাজত কি কি ক্ৰটি আছে! যাৰ দ্বাৰা বুজা যায় এইটো পদ মই প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰিম। পিতাইতো ক’ব হয় তোমালোক এওঁৰ দৰে হবহু হ’ব পাৰা। ক্ৰটিবোৰ জনালেহে পিতাই ৰায় দিব। ক্ৰটি বহুতৰেই আছে। কাৰোবাৰ ক্ৰোধ আছে, বা লোভ আছে বা ব্যৰ্থ চিন্তন আছে, সেয়েহে তেওঁলোকৰ জ্ঞানৰ ধাৰণা হ’ব নোৱাৰে। তেওঁলোকে আকৌ কাৰোবাক ধাৰণা কৰাবও নোৱাৰে। পিতাই নিতৌ বুজায়, বাস্তৱত ইমান বুজোৱাৰ দৰকাৰ নাই, এয়াতো ধাৰণ কৰাৰ কথা। মন্ত্ৰ হৈছে বহুত ভাল, যাৰ অৰ্থ পিতাই বুজাই থাকে। ইমানদিনৰ পৰা বুজাই আছে কথা একেটাই, বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা আমি এনেকুৱা হ’ব লাগে। 5 বিকাৰৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰাৰ কথা এতিয়াৰে। যিবোৰ ভূতে দুখ দিয়ে সেইবোৰ আতৰ কৰাৰ উপায় পিতাই শুনাব, কিন্তু প্ৰথমতে বৰ্ণনা কৰা হয় যে এইটো ভূতে আমাক এনেকৈ এনেকৈ আমনি কৰে। তোমালোকে জানা তোমালোকৰ ভিতৰত তেনেকুৱা কোনো ভূত নাই, এই বিকাৰেই হৈছে জন্ম-জন্মান্তৰৰ ভূত যিয়ে দুখী কৰিছে। সেয়েহে পিতাৰ ওচৰত অন্তৰ খুলি ক’ব লাগে- মোৰ মাজত এইটো-এইটো ভূত আছে, এয়া কেনেকৈ আতৰ কৰো! কাম ৰূপী ভূতৰ বাবেতো প্ৰতিদিনে বুজোৱা হয়। চকুৰে বহুত প্ৰবঞ্চনা কৰে সেইবাবে আত্মাক চোৱাৰ অভ্যাস ভালদৰে কৰিব লাগে। মই আত্মা হওঁ, এৰোঁ আত্মা হয়। যদিও শৰীৰ আছে কিন্তু বেমাৰৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ বুজোৱা হয়। তোমালোক আত্মাসকলতো ভাই-ভাই হোৱা নহয় জানো। সেয়েহে এই শৰীৰক চাব নালাগে। আমি সকলো আত্মা ঘৰলৈ উভতি যাব লাগিব। পিতা আহিছে লৈ যাবৰ বাবে, বাকী এইটো চাব লাগে আমি সৰ্বগুণসম্পন্ন হৈছোনে! কোনটো গুণৰ অভাৱ আছে? আত্মাক চাই কোৱা হয়, এইটো আত্মাত এয়া ক্ৰটি আছে। তেতিয়া বহি শক্তি দিয়ে যাতে এওঁৰ পৰা এই বেমাৰ আতৰি যায়। লুকুৱাব নালাগে, অৱগুণৰ বিষয়ে কৈ থাকিলে পিতাই বুজনি দিব। পিতাৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰিব লাগে, বাবা আপুনি এনেকুৱা! বাবা আপুনি কিমান মিঠা। তেতিয়া পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা, বাবাৰ মহিমা কৰিলে এই ভূত আতৰি যাব আৰু তোমালোক আনন্দিত হৈও থাকিবা। অনেকপ্ৰকাৰৰ ভূত আছে। পিতা সন্মুখত বহি আছে সেয়েহে সকলো কৈ দিয়া। বাবা মই বুজো এইটো পৰিস্থিতিত মোৰ লোকচান হ’ব। মই অনুভৱ কৰো। পিতাৰ পুতৌ জন্মে। মায়াৰ

ভূত আতৰ কৰোঁতা এজন ভগৱান পিতাই আছে। সেই ভূতক খেদিবৰ বাবে কিমানৰ দূৰাৰে দূৰাৰে ঘূৰি ফুৰে। ইয়াততো এজনেই। অৱশ্যে সন্তানসকলকো শিকোৱা হয় যে 5 বিকাৰৰূপী ভূতক আতৰ কৰাৰ উপায় সকলোকে শুনোৱা। তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে এই বৃক্ষজোপা বহুত লাহে লাহে বৃদ্ধি হয়। মায়াইতো চাৰিওফালৰ পৰা এনেকৈ আগুৰি ধৰে যে একেবাৰে হেৰাই যায়। পিতাৰ হাত এৰি দিয়ে। তোমালোক প্ৰত্যেকৰে সম্পৰ্ক পিতাৰ সৈতে আছে। সন্তানসকলতো সকলোৱে ক্ৰমানুসৰি নিমিত্ত হয়।

মিঠা-মিঠা সন্তানসকলক বাবাই বাৰে-বাৰে বুজায়, সন্তানসকল, নিজকে আত্মা বুলি বুজা, এই শৰীৰ মোৰ নহয়, এয়াও শেষ হৈ যাব। আমি পিতাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব। এনেকৈ জ্ঞানৰ নিচাত থাকিলে তোমালোকৰ আকৰ্ষণ কৰাৰ শক্তি বহুত আহিব। এয়াতো জানা যে এই পুৰণা বস্ত্ৰ এৰিব লাগিব, ইয়াত নাথাকিম। এই শৰীৰৰ পৰা মমত্ব আতৰি যাব লাগে। এই শৰীৰত মাত্ৰ সেৱাৰ অৰ্থে আছো, ইয়াৰ প্ৰতি মমত্ব নাই। বচ ঘৰলৈ যাওঁ। এই সংগমৰ সময়ো পুৰুষাৰ্থৰ বাবে বহুত আৱশ্যক। এতিয়াহে বুজা যায় আমি 84 চক্ৰ ঘূৰিছো, পিতাই কয় স্মৃতিৰ যাত্ৰাত থাকা, যিমানে স্মৃতিৰ যাত্ৰাত থাকিবা সিমানে প্ৰকৃতি তোমালোকৰ দাসী হৈ যাব।

সন্ধ্যাসীসকলে কেতিয়াও কাৰোবাৰ পৰা একো নোখোজে। তেওঁলোক যোগী নহয় জানো! নিশ্চয় থাকে আমি ব্ৰহ্মত লীন হ'ম। তেওঁলোকৰ ধৰ্মই এনেকুৱা, বহুত দূচ হৈ থাকে, বচ মই যামগৈ, এই শৰীৰ এৰি যাম। কিন্তু তেওঁলোকৰ পথেই ভুল, যাব নোৱাৰে। বহুত পৰিশ্ৰম কৰে। ভক্তি মাৰ্গত দেৱতাসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ কোনোৱেতো জীৱঘাতো কৰে। আত্মহত্যা বুলিতো নকয়, সেয়াতো নহয়। বাকী জীৱঘাত হয়। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলে সেৱাৰ বহুত চখ ৰাখা। সেৱা কৰিলে পিতাও স্মৃতিত থাকিব, সেৱাতো সকলো ঠাইতে আছে, য'তেই তোমালোকে গৈ বুজোৱা একো নকৰে। যোগত যদি থাকা তেন্তে তোমালোক যেন অমৰ হোৱা। কেতিয়াও বেলেগ চিন্তা আহিব নোৱাৰে, কিন্তু সেইটো স্থিতি মজবুত হ'ব লাগে। প্ৰথমে নিজকে চাব লাগে, মোৰ মাজত কোনো ক্ৰটিতো নাই! ক্ৰটি নাথাকিলে সেৱাও ভালদৰে কৰিব পাৰিব। পিতাই সন্তানক প্ৰত্যক্ষ কৰে, সন্তানে পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰে। পিতাই তোমালোকক যোগ্য কৰি তুলিছে, আকৌ তোমালোক সন্তানসকলে নতুনসকলক পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে। সন্তানসকলক পিতাই বুদ্ধিয়ক কৰি তুলিছে। বাবাই জানে বহুত ভাল-ভাল সন্তান আছে যিয়ে সেৱা কৰি আহে। চিত্ৰৰ ওপৰত কাৰোবাক বুজোৱাটো বহুত সহজ, চিত্ৰ অবিহনে বুজোৱাটো কঠিন। দিনে-ৰাতিয়ে এয়াই চিন্তন চলিব লাগে যে মই এওঁৰ জীৱন কেনেকৈ গঢ়ি তোলা, ইয়াৰ দ্বাৰা নিজৰ জীৱনৰো উন্নতি হ'ব। আনন্দিত হয়, প্ৰত্যেকৰে উত্সাহ থাকে, আমি নিজৰ গাওঁবাসীক উদ্ধাৰ কৰো। নিজৰ সমগোত্ৰীয়সকলৰ সেৱা কৰো। পিতাইও কয় চেৰিটি বিগিনচ এট হ'ম (দান ঘৰৰ পৰাই আৰম্ভ হয়)। একে ঠাইতে বহি যাব নালাগে, ভ্ৰমণ কৰি থাকিব লাগে। সন্ধ্যাসীসকলেও কাৰোবাক গাদীত বহুৱাই নিজে ভ্ৰমণ নকৰে জানো। এনেকুৱা কৰোতে কৰোতেই বৃদ্ধি হৈছে। বহুত নতুন নতুনো ওলাই আহে যাৰ অলপ মহিমা হয়, সেয়েহে তেওঁলোকৰ কিছু শক্তি আহি যায়। পুৰণি পাতো উজ্বলি উঠে। কাৰোবাৰ তাত কোনোবা এনেকুৱা আত্মা প্ৰৱেশ কৰে যে তেওঁৰো উন্নতি হৈ যায়। পিতাই বহি শিক্ষা দিয়ে যে সন্তানকল, তোমালোকে সদায় নিজৰ উন্নতি কৰিব লাগে।

মৰমৰ সন্তানসকল, আগলৈ গৈ তোমালোকৰ যোগবলৰ শক্তি আহি যাব - তেতিয়া তোমালোকে কাৰোবাক অলপ বুজালেই ততক্ষণাৎ বুজি পাব। এয়াও জ্ঞান বাণ নহয় জানো। বাণ লাগিলে আঘাত কৰি দিয়ে। প্ৰথমতে আঘাতপ্ৰাপ্ত হয় তাৰ পাছত বাবাৰ হৈ যায়। সেয়েহে একান্তত বহি উপায় উলিয়াব লাগে। এনেকুৱা নহয় যে ৰাতি শুলা, ৰাতিপুৱা উঠিলা, নহয়। ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠি বাবাক বহুত প্ৰেমেৰে স্মৰণ কৰিব লাগে। ৰাতিও স্মৃতিত শুৱ লাগে। বাবাক যদি স্মৰণেই নকৰা তেতিয়াহ'লে পিতাই আকৌ মৰম কেনেকৈ কৰিব। আকৰ্ষণেই নাথাকিব। যদিও বাবাই জানে ড্ৰামাত সকলো প্ৰকাৰৰে ক্ৰমানুসৰি হ'ব সেইবুলি জানো নিৰব হৈ বহি থাকিব। পুৰুষাৰ্থতো কৰাব নহয় জানো, নহ'লে আকৌ বহুত অনুতাপ কৰিব লাগিব। বাবাই মোক কিমান বুজাইছিল! বহুত পশ্চাতাপ কৰিবা মিছাতে এনেকুৱা এনেকুৱা কৰিলো! মায়াৰ বশৱৰ্তী হৈ গ'লো! পিতাৰতো পুতৌ উপজে। শুধৰণি নহ'লে তেওঁৰ কি গতি হ'ব, কান্দিব, নিজকে মাৰিব, শাস্তি দিব, সেই কাৰণে পিতাই সন্তানসকলক বাৰে-বাৰে শিক্ষা দিয়ে যে সন্তানসকল তোমালোক সম্পন্ন নিশ্চয় হ'ব লাগিব। বাৰে-বাৰে নিজক পৰীক্ষা কৰিব লাগে। ভাল বাৰু!

অতি মিঠা, অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুণৰায় লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ অন্তৰৰ প্ৰেমসহিত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

যেনেদৰে বিজ্ঞান পৰিশোধিত হৈ গৈ থাকে তেনেকৈ নিজৰ ভিতৰত মৌনতাৰ শক্তি বা নিজৰ স্থিতি পৰিশোধিত হৈ গৈ আছেনে? যিবোৰ পৰিশোধিত বস্তু থাকে তাত কি কি বিশেষত্ব থাকে? পৰিশোধিত বস্তু সংখ্যাগত ভাবে যদিও কম হয়, কিন্তু গুণগত দিশত শক্তিশালী হয়। যিবোৰ বস্তু পৰিশোধিত নহয় তেনে বস্তু সংখ্যাগত ভাবে বহুত, কিন্তু গুণগত দিশত কম হয়। সেয়েহে ইয়াতো যেতিয়া পৰিশোধিত হৈ গৈ থাকে তেতিয়া কম সময়, কম সংকল্প, কম শক্তিতে যি কৰ্তব্য হ'ব সেয়া এশ গুণ হ'ব আৰু বোজা মুক্ত অৱস্থাও থাকিব। বোজা মুক্ত অৱস্থাৰ চিন হৈছে - তেওঁ কেতিয়াও তললৈ নাহিব, নিবিচৰাকৈয়ে স্বতঃ ওপৰত স্থিত হৈ থাকিব। এয়া হৈছে পৰিশোধনৰ যোগ্যতা। তেন্তে নিজৰ মাজত এই দুয়োটা বিশেষত্ব অনুভৱ হৈ গৈ থাকেনে? গধুৰ হোৱাৰ বাবে পৰিশ্রম বেছি কৰিবলগীয়া হয়। পাতল হ'লে পৰিশ্রম কম হৈ যায়। সেয়েহে এনেকৈয়ে স্বাভাৱিক পৰিৱৰ্তন হৈ গৈ থাকে। এই দুয়োটা বিশেষত্বৰ প্ৰতি সদায় মনোযোগ দিবা। ইয়াক সন্মুখত ৰাখি নিজৰ পৰিশোধিত অৱস্থাৰ পৰীক্ষা কৰিব পাৰানে। পৰিশোধিত বস্তু অধিক বিচৰণ নকৰে। সোনকালে বেগ লৈ লয়। যদিহে পৰিশোধিত নহয়, ময়লা মিহলি হৈ থাকে তেতিয়া বেগাই যাব নোৱাৰে। নিৰ্বিল্প হৈ যাব নোৱাৰে। এফালে যিমানে পৰিশোধিত হৈ আছে, আনফালে সিমানেই সৰু সৰু কথা বা ভুল বা সংস্কাৰ যি আছে সেইবোৰৰ জৰিমনাও বাঢ়ি গৈ আছে। এফালে সেই দৃশ্য, আনফালে পৰিশোধিত হোৱাৰ দৃশ্য, দুয়োটাৰে তীব্ৰতা আছে। যদি ৰিফাইন নোহোৱা তেন্তে ফাইন বুলি ভাবিবা। দুয়োটা একেলগে দৃশ্যমান হৈ আছে। সেয়াও অতিমাত্ৰালৈ গৈ আছে আৰু এয়াও অতি প্ৰত্যক্ষৰূপত দেখা পোৱা গৈ আছে। যি গুপ্ত সেয়া এতিয়া প্ৰখ্যাত হৈ আছে। যেতিয়া দুয়োটা কথাই প্ৰত্যক্ষ হ'ব সেই অনুসৰিয়েতো নম্বৰত আহিবা।

মালা হাতেৰে জপিব নালাগে। চাল চলনৰ দ্বাৰাই নিজৰ নম্বৰ লৈ লয়। এতিয়া নম্বৰ ফিক্স হোৱাৰ সময় আহি পৰিছে দুয়োটা কথাই স্পষ্ট দেখিবলৈ পোৱা গৈছে আৰু দুয়োটাকে চাই সাক্ষী হৈ হৰ্ষিত হৈ থাকিব লাগে। খেলো তেনেকুৱাই ভাল লাগে য'ত কোনো কথা মাত্ৰাধিক হয়। সেইটো দৃশ্যই অতি আকৰ্ষণীয় হয়। এতিয়াও এনেকুৱা টনা-আঁজোৰাৰ দৃশ্য চলি আছে। দেখিবলৈ মজা নালাগে জানো? নে পুতৌ জন্মে? এফালে চাই সুখী হয়, আনফালে চাই দয়া উপজে। দুয়োটাৰে খেল চলি আছে। বতনৰ পৰাতো এই খেল বহুত স্পষ্টকৈ দেখা যায়। যিয়ে যিমানেই উচ্চ তেওঁ স্পষ্টকৈ দেখা পায়। যি তলৰ মঞ্চৰ পাৰ্শ্বাৰী তেওঁ জানো কিবা দেখিব, একো দেখা নাপায়। কিন্তু ওপৰৰ পৰা সাক্ষী হৈ চালে সকলোবোৰ স্পষ্টকৈ দেখা পোৱা যায়। সেয়েহে আজি বতনত বৰ্তমানৰ খেলৰ দৃশ্য চাই আছিল। ভাল বাৰু!

বৰদান: ওপৰৰ পৰা অৱতৰিত হৈ অৱতাৰ লৈ সেৱা কৰোঁতা সাক্ষাত্কাৰ মূৰ্ত হোৱা যেনেকৈ পিতাই সেৱাৰ বাবে বতনৰপৰা তললৈ আহে, তেনেকৈ আমিও সেৱাৰ বাবে বতনৰ পৰা আহিছো। এনেকুৱা অনুভৱ কৰি সেৱা কৰিলে সদায় উপৰাম আৰু পিতাৰ পিতাৰ সমান বিশ্বৰ মৰমৰ পাত্ৰ হৈ যাবা। ওপৰৰ পৰা তললৈ অহা মানে অৱতাৰ লৈ অৱতৰিত হৈ সেৱা কৰা। সকলোৱে বিচাৰে যে অৱতাৰ আহক আৰু আমাক লগত লৈ যাওক। তেন্তে সঁচা অৱতাৰ তোমালোক হোৱা যিয়ে সকলোকে মুক্তিধামলৈ লগত লৈ যাবাগৈ। যেতিয়া অৱতাৰ বুলি বুজি সেৱা কৰিবা তেতিয়া সাক্ষাত্কাৰ মূৰ্ত হৈ যাবা আৰু অনেকৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হ'ব।

স্লোগান: তোমাক কোনোবাই ভাল দিয়ক বা বেয়া ভূমি সকলোকে স্নেহ দিয়া , সহযোগ দিয়া , দয়া কৰা ।

!! ওঁ শান্তি !!

ওঁ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ'বলৈ বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

সদায় পৰমাত্ম প্ৰেমত বিভোৰ হৈ থাকিলে প্ৰেম স্বৰূপ, মাষ্টৰ প্ৰেমৰ সাগৰ হৈ যাবাগৈ। প্ৰেম কৰিবলগীয়া নহ'ব, প্ৰেমৰ স্বৰূপ হৈ যাবা। গোটেই দিন প্ৰেমৰ টো স্বতঃ উঠি থাকিব। যিমানে জ্ঞান সূৰ্যৰ কিৰণ বা প্ৰকাশ বাঢ়ি যাব সিমানেই বেছি মৰমৰ লহৰ উঠিব।